

योजनायतविस्त्रम्भः सर्वरत्नमयः शुभः । स श्रीमान् विरजा नाम व्यराजत्तत्र सुप्रभः ।
 उपस्थानगृहं यत्तु केशवस्य महात्मनः । तस्मिन् सुविहिताः सर्वे रुक्मदण्डाः पताकिनः ।
 सद्ने वासुदेवस्य मार्गसंजवनध्वजाः । रत्नजालानि तावन्ति यावन्तस्ते निवेशिताः ।
 आहत्य यदुसिंहेन वैजयन्तो ऽचलो महान् । हंसकूटस्य यच्चूर्णमिन्द्रद्युम्नसरःप्रति ।
 षष्टितालसमुत्तिष्ठमर्द्धयोजनमायतं । सकिन्नरमहानागं तदप्यमिततेजसा ।
 पश्यतां सर्वनागानमानीतं लोकविश्रुतं । आदित्यपथं यत्तु मेरोः शिखरमुत्तमं ।
 पुण्डरीकशतैर्जुष्टं विमानैश्च हिरण्मयैः । जाम्बूनदमयं दिव्यं त्रिषु लोकेषु विश्रुतं ।
 तदप्युत्पाद्य कृष्णार्थमानीतं विश्वकर्मणा । भ्राजमानमतीवाग्र्यं सर्वौषधिसमन्वितं ।
 तदिन्द्रवचनात्त्वष्टा कार्यहेतोः समानयत् । पारिजातश्च तत्रैव केशवेनाहतः स्वयं ।
 नीयमानेहि तत्रासीद्युद्धमद्भुतकर्मणः । कृष्णस्य ये ऽभ्यरक्षन्त देवाः पादपमुत्तमं ।
 पुण्डरीकशतैर्जुष्टा विमानैश्च हिरण्मयैः । विहिता वासुदेवार्थं रत्नपुष्पफलद्रुमाः ।
 पद्मषण्डजलोपेता रत्नसौगन्धिकोत्पलाः । मणिहेमस्रवाकीर्णाः पुष्करिण्यः सरांसि च ।
 तासां परमकूलानि शोभयन्ति महाद्रुमाः । सालास्तालाः कदम्बाश्च शतश्राव्याश्च रौहिणाः ।
 ये च हैमवता वृक्षा ये च मेरुहस्तास्तथा । आहत्य यदुसिंहार्थं विहितं विश्वकर्मणा ।
 रक्तपीतारुणश्यामाः श्वेतपुष्पाश्च पादपाः । सर्वर्तुफलसम्पन्नास्तेषु काननसन्धिषु ।
 समकूलजलोपेताः शीतशर्करवालुकाः । तस्मिन् पुरवरे नद्यः प्रसन्नमलिला ह्रदाः ।
 पुष्पाकुलजलोपेता नानाद्रुमलताकुलाः । अपराश्याभवन्नद्यो हेमशर्करवालुकाः ।
 मत्तवर्हिणसंघैश्च कोकिलैश्च सदामदैः । बभूवुः परमोपेतास्तस्यां पुण्यान्तु पादपाः ।
 तत्रैव गजयूयानि पुरे गोमहिषास्तथा । निवासश्च कृतस्तत्र वराहमृगपक्षिणां ।
 पूर्यां तस्यान्तु रम्यायां प्रासादो वै हिरण्मयः । व्यक्तं किष्कुशतोत्सेधो विहितो विश्वकर्मणा ।
 ते च ते च महाशैलाः सरितश्च सरांसि च । परिरक्षितानि भौमेन वनान्युपवनानि च ।
 इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्वणि द्वारवतीविशेषनिर्माणे सप्तपञ्चाशदधिकशतोऽध्यायः ॥ १५७ ॥
 ॥ वैशम्पायन उवाच ॥ एवमालोकयानः स द्वारकां दृष्ट्वभेक्षणः । अपश्यत् स्वगृहं कृष्णः प्रासादशतशोभितं ।
 मणिस्तम्भसहस्राणामयुतैर्विधृतं सितैः । तोरणैर्ज्वलनप्रख्यैर्मणिविद्रुमराजतैः ।
 तत्र तत्र प्रभासद्भिस्त्रिचकाच्च नवेदिकैः । प्रासादस्तत्र सुमहान् कृष्णोपस्थानिकोऽभवत् ।
 स्फाटिकस्तम्भविधृतो विस्तीर्णः सर्वकाञ्चनः । पद्माकुलजलोपेता रक्तसौगन्धिकोत्पलाः ।
 मणिहेमनिभाश्चित्रा रत्नसोपानभषिताः । मत्तवर्हिणजुष्टाश्च कोकिलैश्च सदामदैः ।
 बभूवुः परमोपेता वायश्च विकचोत्पलाः । विश्वकर्मकृताः शैलाः प्रकारास्तस्य वेश्मनः ।
 व्यक्तं किष्कुशतोत्सेधः परिखापरिवेष्टितः । तद्गृहं दृष्ट्वासिंहस्य निर्मितं विश्वकर्मणा ।
 महेन्द्रवेश्मप्रतिमं समन्तादङ्घ्रियोजनं । ततस्तं पाण्डुरं शौरिर्भूर्द्धिं तिष्ठन् गतः ।